

Sygn. akt VPz 15/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko Spółdzielni (...) w L.

o wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, ekwiwalent za urlop, ekwiwalent za odzież

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 14 lutego 2014 roku

sygn. akt IV P 106/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił postanowieniem z dnia 14 lutego 2014 roku wniosek Spółdzielni (...) w L. o zwolnienie od opłaty od zażalenia.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167 poz. 1398 z późn. zm.) sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zawarte w art. 103 u.k.s.c. sformułowanie "jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie" należy przy tym rozumieć jako obowiązek wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych.

Zła sytuacja majątkowa przedsiębiorcy, który prowadzi bieżącą działalność, sama przez się nie uzasadnia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Koszty sądowe należą do normalnych kosztów działalności, dochodzenie zaś roszczeń na drodze sądowej jest elementem tej działalności i wymaga na równi z koniecznością zapewnienia środków na bieżącą działalność, także zapewnienia środków na dochodzenie roszczeń.

Mając na uwadze prowadzoną nadal działalność produkcyjną oraz wysokość opłaty od zażalenia uznał Sąd Rejonowy, że nie została przez stronę pozwaną spełniona przesłanka zwolnienia od kosztów z art. 103 u.k.s.c., tj. braku dostatecznych środków na uiszczenie opłaty w kwocie 40 zł, a tym samym wniosek strony pozwanej podlegał oddaleniu.

Postanowienie powyższe zażaleniem zaskarżyła strona pozwana wnosząc o jego zmianę i zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty od zażalenia.

Argumentowała, iż jest stroną w kilkunastu postępowaniach wszczętych przez pracowników. Ponozone w ich trakcie koszty sądowe stanowią istotną pozycję w jej skromnym budżecie. Istniejące zadłużenie uniemożliwia jej faktyczne prowadzenie działalności. Strona pozwana ma trudności z wypłatą wynagrodzeń dla pracowników, opłaceniem rachunków za dostawę mediów itp.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, iż zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167 poz. 1398 z późn. zm.) sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zawarte w art. 103 u.k.s.c. sformułowanie "jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie" należy przy tym rozumieć jako obowiązek wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych. Dalsze uwagi tego Sądu zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a odnoszące się do wykładni tego przepisu są również zasadne. Rzeczywiście podstawową i jedyną przesłanką umożliwiającą zwolnienie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną od kosztów sądowych jest wykazanie braku dostatecznych środków na pokrycie tych kosztów.

Wniesione zażalenie nie odnosi się do argumentacji Sądu Rejonowego w tym zakresie. Podnosi natomiast wyłącznie argumenty wskazujące na trudną sytuację finansową. Taka sytuacja nie jest jednak równoznaczna z brakiem środków na zapłacenie 40 zł tytułem opłaty sądowej. Strona pozwana tego nie wykazała. Nadto wskazując, iż inne należności – choć z trudnością – realizuje, potwierdziła, iż dysponuje określonymi środkami. Przeznacza je jednak na inne – ważniejsze w jej przekonaniu - cele. Jej stanowisko w tym względzie na aprobatę nie zasługuje. Obowiązek uiszczenia, należących do zwykłych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, kosztów sądowych nie jest mniej istotny. Koszty te nie stanowią bowiem kategorii kosztów mniej ważnych.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc orzeczono jak na wstępie.